

Primož Karnar - Slovenc naj bo

Ljudje si radi postavljate vprašanje: »Kdo sploh smo?« Antropocentrizem napeljuje na vrsto podvprašanj. Zakaj je Tatjana drugačna od Kunigunde, Kunigunda od Jenny in, spet, Jenny od Liu?

Jaz ne kompliciram in ljudi mečem v tri koše. Elegantno vas lahko razlikujemo glede na odzive na cestne svetlobne znake. Prva skupina ovčic so ljudje, ki vedno počakajo zeleno luč, tudi ob najbolj bizarnih nočnih urah. Njim nasprotni so instiktivneži, ki postopajo po zebri takoj, ko zavohajo priložnost. Tretja skupina so polovičarji, ki stopijo na bele štrajfne, ko imajo štirikolesniki že rdečo luč, pešci pa še ne zelene.

Pri tem razlikovanju kriteriji, kot so barva kože, seksualna urejenost, lepota usmerjenost, ekonomsko-socialni status, muško, žensko, mlado, staro, ne igrajo vloge. Le ena metodološka bariera obstaja – ni v vsaki vasi semaforja. V Sloveniji verjetno niti v vsakem mestu ne ... Tisti divjaki, ki se s semaforjem ne srečujejo na dnevni osnovi, ne pridejo v poštev, saj nimajo izoblikovanega vzorca obnašanja.

Moj junak, Boris, je iz vasi in je brezpogojen čakalec na rdečo luč. Zadnja tri leta živi in študira v mestu. Študij medicine, za katerega pravi, da je zahteven. Jaz bi dejal: »*Zajeban je!*« A on se želi izražati priljudno, saj kot zdravnik ne bo smel na takšen način presoјati o boleznih in tegobah: »

Majke mi, vi ste pa veliko svinjskih rebrc požrli v življenju, koliko holesterola imate!

«

V šestem semestru ga lepo privzgojena konzervativnost prežema v tolikšni meri, kot takrat, ko je prvič z grozo ugotovil, da se ga cimri v študentu najmanj enkrat na teden napijejo do nerazpoznavnosti. »*A se ga vlijemo?!*« Življenje z divjimi Primorci, prvi pir v življenju (drugi semester), neuspeli spolni odnos s koma pijano brucko (peti semester) – nič ni pomagalo. Vsak petek se v sveži srajci z vlakom odpelje domov. Tri prestopanja in še pol ure peš, če oče nima časa, da bi ga pobral, ker z gamsom obračal seno.

Njegov najljubši film je Cvetje v jeseni. Njegovo cvetje so vedno bile domače dobrine – do tretjega leta leva mamina joška, do sedmega leta svinjska štala in dvorišče, ki sta nadomeščala vrtec, do petnajstega leta navajanje na kmetijsko tehniko od motorne žage do dojca, v času gimnazije Prežihovi in Cankarjevi mali ljudje.

Čeprav ga srbi, nikoli ne pogleduje ženskih kvalitiet izpod čela s pejorativnim šovinističnim namenom ocenjevanja. Študentski dom pa kavsa mimo njega. Poleti, ko vsi odprejo okna, da bi prezračili slabo izoliranega študenta, se redno dogaja, da je študentka preglasna. Zakaj so ženske bolj glasne? To sicer pri Borisu ni vzbudilo želje po študiju ginekologije, je pa ga zaradi tega vedno bolj srbelo. In, kot se za takšne zgodbe spodobi, se najbolj zanimive reči dogajajo v

Prispeval Primož Karnar
Torek, 22 September 2009 12:00

najbolj neprimernem času – v izpitnem obdobju. Ne, fora ni v semaforjih. Bistvo preobrata je v spremenjeni zakonodaji na področju prostitucije. Poslanci so se odločili, da je prodajanje telesa legitimna dejavnost, ki naj bo obdavčena. Več kot bo javnih hiš, več bo davkov.

Borisov dan je raznovrsten: dopoldansko učenje, kosilo v menzi, popoldansko učenje, večerja v menzi, večerno učenje. Za sprostitev s cimrom odigra partijo namiznega tenisa. V četrtek, ko so bile na jedilniku ocvrte rakove klešče, naslednji dan pa izpit, je v jedilnici punca razdeljevala letake:

»all you can eat – all you can drink – all you can fuck, 70 evrov«

»Pošteno, ha, Boris? Narediš izpit z desetko, zvečer si pa privoščiš. Lepo si spucaš glavo in se potem sproščeno učiš naprej. «

»Ah, nehaj s tem, a veš koliko bolezni se lahko naležeš od teh ... žensk?!«

»Ne, ne, zdaj je država poštimala, da bo vsaka mela zdravstveno kartoteko in davčnega svetovalca. Vse je varno, samo ko bi le mel denarja zadosti pa bi sprobal. «

Boris na poti iz menze v študenta ni šel čez semafor, a je bil vseeno v stanju, da bi na zebro stopil še preden bi se pokazala zelena luč.

Zgodba zahteva nadaljevanje, zato se je Boris odločil, da letak položi na mizo poleg fotografije svoje kmetije. V predalu so ležali penezi, ki so ostali od očetove nagrade zaradi dobre lanske letine krompirja. V mestu je namreč z veliko mero podjetniške žilice za zmerno ceno priskrbel najboljši semenski krompir, ki je zagotovil debele sadeže.

Izpit je bil ob 14.00 in je trajal dve uri. Po izpitu se je stuširal, umil zobe ter se s trolo odpravil do »Pussy cluba«. Plačal je sedemdeset evrov in si najprej privoščil govejo juho, kuhano govedino, restan krompir in zeleno solato. Nedeljska idila v okviru obscenih rdečih luči. Kmalu so se za njegovo mizo znašle prisklednice sumljivih narodnosti. Ko so vse po vrsti pokazale svoje zdravstvene kartoteke, je bil zadovoljen.

Boris je bil v stanju previhariti viharje. Dospel je do stopnje samozavestnega postopanja po prehodu za pešce. To ga bo drago stalo.